ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
DZIENNIK WOJEWÓDZKI

NR 34 KATOWICE, DNIA 5 GRUDNIA **1946**

Poz. TREŚĆ Str.

DZIAŁ URZĘDOWY

569.
DEKRET

z dnia 8 października 1946 r.

o zmianie dekretu z dnia 7 lipca 1945 r. o odtworzeniu dyplomów i świadectw z ukończenia nauki.

(Przedruk z Dz.U.R.P. Nr 54, poz. 305, z d. 31 październ. 1946)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W dekrecie z dnia 7 lipca 1945 r. o odtworzeniu dyplomów i świadectw z ukończenia nauki (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 164) wprowadza się następujące zmiany:

1) Art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. Postępowanie z wniosków o odtworzenie dokumentu odbywa się według przepisów kodeksu postępowania niespornego, o ile przepisy niniejszego dekretu nie stanowią inaczej“.

2) Art. 6 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 6. (1) Postanowienie uwzględniające wniosek o odtworzenie dokumentu winno zawierać istotną treść zaginionego lub zniszczonego dokumentu, oznaczenie instytucji lub osoby, która dokument wystawiła, oraz datę jego wystawienia przynajmniej przybliżoną. W przypadku niemożności odtworzenia istotnej treści dokumentu wniosek podlega całkowitemu oddaleniu.

(2) Postanowienie nie może zapaść przed upływem miesiąca od ukazania się ogłoszenia“.

3) Art. 7 i 8 skreśla się.

4) Po art. 12 dodaje się nowy art. 12[1] w następującym brzmieniu:

„Art. 12[1]. Od wniosku o odtworzenie dokumentu oraz od zażalenia pobiera się wpis stały w wysokości 100 zł. Poza tym stosuje się odpowiednio przepisy o kosztach sądowych“.

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów: Edward Osóbka-Morawski
Minister Sprawiedliwości: Henryk Świątkowski

570.
ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 14 października 1946 r.

w sprawie wykonania ustawy z dnia 23 września 1946 r. o utworzeniu Rady Szkół Wyższych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 306, z dnia 31 października 1946 r.)

Na podstawie art. 6 i 9 ustawy z dnia 23 września 1946 r. o utworzeniu Rady Szkół Wyższych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 277) zarządzam, co następuje:

§ 1. W celu wykonania zadań, określonych w art. 2 i 3 ustawy, Rada Szkół Wyższych:

a) opracowuje projekty sieci szkół wyższych;
b) występuje z inicjatywą i wydaje opinie w sprawie zakładania nowych i zwijania istniejących szkół wyższych tudzież tworzenia nowych i zwijania istniejących wydziałów, katedr i zakładów;
c) opracowuje projekty ustroju szkół wyższych łącznie z zasadami powoływania nauczycieli akademickich i pomocniczego personelu naukowego;
d) opracowuje i opiniuje projekty, dotyczące programów studiów i metod nauczania;
e) opracowuje zasady wynagradzania pracowników naukowych w szkołach wyższych;
f) inicjuje i opiniuje obsadę katedr;
g) opracowuje i przedkłada Prezesowi Rady Ministrów wszelkie inne wnioski, dotyczące usprawnienia pracy szkół wyższych i pogłębienia ich demokratycznego charakteru;
h) przedkłada wnioski w sprawie środków, zmierzających do zapewnienia młodzieży niezbędnych warunków do pracy, a w szczególności umożliwiających dostęp do szkół wyższych młodzieży robotniczej i chłopskiej;
i) po wysłuchaniu opinii właściwych rektorów wydaje zarządzenia potrzebne do zapewnienia normalnego toku pracy w szkołach;
j) opiniuje preliminarze wydatków ze Skarbu Państwa na cele szkół wyższych i opiekę nad młodzieżą.

§ 2. Sprawy, należące do jej zakresu działania, Rada załatwia kolegialnie w drodze uchwał.

§ 3. Posiedzenia Rady odbywają się w miarę potrzeby. Do prawomocności uchwał wymaga się obecności przewodniczącego lub jego zastępcy oraz czterech innych członków Rady. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów. Poza członkami Rady w posiedzeniach bierze udział Dyrektor Biura Rady z głosem doradczym. Na zaproszenie Rady lub jej przewodniczącego w posiedzeniach mogą brać udział również inne osoby w charakterze rzeczoznawców lub referentów z głosem doradczym.

§ 4. Przewodniczący zwołuje posiedzenia Rady i przewodniczy na nich, kieruje pracami Rady, nadzoruje działalność Biura i składa Prezesowi Rady Ministrów sprawozdania z prac Rady.

§ 5. Zastępca przewodniczącego jest stałym pomocnikiem przewodniczącego. W razie niemożności pełnienia obowiązków przez przewodniczącego zastępca przewodniczącego wchodzi we wszystkie jego prawa i obowiązki.

§ 6. Stałym organem pracy Rady jest Biuro Rady, którym bezpośrednio kieruje Dyrektor Biura, mianowany przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek przewodniczącego Rady. Pod względem organizacyjnym i personalnym Biuro Rady wchodzi w skład Prezydium Rady Ministrów.

§ 7. Organami pomocniczymi, przygotowującymi materiał do decyzji Rady, są poza Biurem Rady:

a) sekcje Rady, które Rada powołuje w miarę potrzeby spośród swoich członków lub z poza ich grona,
b) rzeczoznawcy, którzy na zlecenie Rady lub przewodniczącego opracowują poszczególne zagadnienia, związane z zadaniami Rady.

§ 8. Członkowie Rady i jej sekcji otrzymują zwrot kosztów i wynagrodzenie za udział w posiedzeniach w formie zryczałtowanych stawek za każde posiedzenie. Wysokość stawek ryczałtowych ustala Prezes Rady Ministrów na wniosek przewodniczącego Rady.

§ 9. Rzeczoznawcy otrzymują wynagrodzenie według zasad umowy o dzieło w wysokości ustalonej w każdym przypadku oddzielnie przez przewodniczącego Rady w ramach kredytów budżetowych, na ten cel przeznaczonych.

§ 10. Wydatki, związane z funkcjonowaniem Rady, pokrywa się z budżetu Prezydium Rady Ministrów.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

571.
ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 11 września 1946 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Oświaty w sprawie stypendiów udzielanych studentom wyższych szkół akademickich i nieakademickich.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 301, z dnia 21 października 1946 r.

Na podstawie art. 9 i 13 ustawy z dnia 18 marca 1933 r. o państwowych stypendiach oraz innych formach pomocy dla młodzieży szkół wyższych (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 207) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się bezzwrotne stypendia dla niezamożnych studentów wyższych szkół akademickich i nieakademickich, którzy zobowiążą się po ukończeniu studiów wstąpić do służby w Ministerstwie Rolnictwa i Reform Rolnych lub w podległych Ministerstwu urzędach, zakładach i instytucjach albo instytucjach publiczno-prawnych przez Ministerstwo nadzorowanych.

§ 2. Stypendia będą wypłacane z sum wnoszonych corocznie do budżetu Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

2. Stypendia płatne są w ratach miesięcznych z góry.

§ 3. Ilość stypendiów oraz wysokość stypendiów dla jednego studenta określa na każdy rok szkolny Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Oświaty.

§ 4. 1. Stypendium przyznaje Minister Rolnictwa i Reform Rolnych na wniosek właściwej rady wydziałowej wyższej szkoły.

2. Stypendium może być przyznane w drodze wyjątku począwszy od pierwszego roku studiów wyższych niezamożnemu studentowi zdolnemu i pilnemu, który złoży egzamin wstępny z wyróżniającym się wynikiem i nie jest w stanie ponosić kosztów związanych ze studiami.

§ 5. 1. Stypendia będą przyznawane na okres odpowiadający normalnemu czasowi studiów w danej dziedzinie w szkole wyższej.

2. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może w przypadkach wyjątkowych przedłużyć okres pobierania stypendium.

3. Stypendia będą przyznawane przede wszystkim kandydatom pochodzącym z ośrodków wiejskich i niezamożnych sfer pracowniczych, a przy równych kwalifikacjach studentom, którzy brali udział w walce czynnej o Niepodległość, przebywali w więzieniach, obozach koncentracyjnych i przymusowej pracy u okupanta, sierotom po ofiarach wojny i po b. pracownikach Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych i nie korzystają z żadnych innych stypendiów bądź innych form pomocy.

§ 6. 1. Stypendium przyznaje się na okres jednego roku szkolnego lub na okres pozostały do końca roku szkolnego.

2. Z początkiem każdego następnego roku szkolnego stypendysta może ubiegać się o przedłużenie prawa pobierania stypendium na rok bieżący.

§ 7. 1. Podania o stypendia winni kandydaci składać do Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych za pośrednictwem władz odnośnych zakładów naukowych.

2. Do podań winni załączać:

a) dowód obywatelstwa polskiego,

b) metrykę urodzenia,

c) zaświadczenie lekarskie o stanie zdrowia,

d) zaświadczenie odnośnego zakładu naukowego, stwierdzające odbyte studia i dotychczasowe postępy w nauce i czy korzysta ze stypendium bądź internatu,

e) nowowstępujący — świadectwo szkolne i dowód przyjęcia do szkoły,

f) zaświadczenie władz administracji ogólnej o stanie majątkowym studenta i jego rodziców lub opiekunów oraz opinię o zachowaniu się w czasie okupacji niemieckiej,

g) oświadczenie, że nie korzysta z innych źródeł pomocy państwowej i społecznej lub też zaprzestanie korzystać z innych form pomocy z chwilą uzyskania stypendium,

h) oświadczenie o zobowiązaniu się do służby w dziale zarządu Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych lub w instytucjach publiczno-prawnych nadzorowanych przez Ministerstwo oraz o przyjęciu na siebie wszelkich obowiązków, jakie rozporządzenie to nakłada na stypendystów,

i) w przypadkach niepełnoletności kandydata oświadczenie rodziców lub opiekuna o przyjęciu materialnej odpowiedzialności za kandydata z tytułu udzielonego stypendium w przypadku konieczności zwrotu stypendium.

§ 8. 1. Stypendysta obowiązany jest pilnie oddawać się nauce, starać się o dobre postępy oraz sprawować się nienagannie.

2. W okresie pobierania stypendium z funduszów Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych stypendysta nie może pobierać innego stypendium ani bez zgody władz swej szkoły korzystać z innych źródeł pomocy państwowej dla uczącej się młodzieży.

§ 9. 1. W okresie korzystania ze stypendium powinien stypendysta odbyć corocznie praktykę wakacyjną w urzędzie, zakładzie lub instytucji podległej Ministerstwu Rolnictwa i Reform Rolnych, przewidzianą przez zakład naukowy bądź Ministerstwo. Ministerstwo lub podległy mu urząd (zakład, instytucja) wyznacza stypendyście praktykę oraz określa czas jej trwania.

2. Za czas odbywania praktyki wakacyjnej stypendysta otrzymuje wynagrodzenie miesięczne, które co roku określa Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych.

3. Od odbycia praktyki wakacyjnej zwolnieni są:

a) stypendyści, którzy już odbyli przewidzianą przez dany zakład naukowy praktykę,

b) stypendyści, którzy zgłosili się do egzaminu dyplomowego, jeżeli przedstawią odpowiednie zaświadczenie zakładu naukowego, że praktyka jest zbędna.

§ 10. 1. W terminie trzymiesięcznym od daty ukończenia studiów stypendysta obowiązany jest zawiadomić Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych o gotowości objęcia pracy.

2. Po objęciu pracy stypendysta obowiązany jest pozostawać w niej przez czas odpowiadający okresowi pobierania stypendium.

3. W wyjątkowych przypadkach Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych może zwolnić stypendystę częściowo lub całkowicie od obowiązku odbycia służby, o której mowa w ust. 1.

§ 11. Stypendysta traci prawo do dalszego pobierania stypendium w razie:

a) niedostatecznych postępów w nauce,

b) przerwania studiów,

c) wydalenia z zakładu,

d) uchylenia się od odbywania praktyki oraz niedostatecznych wyników tej praktyki,

e) utraty obywatelstwa polskiego,

f) utraty uzdolnienia do pełnienia służby.

2. We wszystkich przypadkach, wymienionych w ust. 1, stypendysta obowiązany jest zwrócić Ministerstwu Rolnictwa i Reform Rolnych całe pobrane stypendium, najpóźniej w terminie rocznym od daty pozbawienia stypendium.

3. Stypendysta obowiązany jest zwrócić Ministerstwu Rolnictwa i Reform Rolnych całe pobrane stypendium z odsetkami ustawowymi najpóźniej w terminie rocznym w przypadkach:

a) niezgłoszenia się stypendysty do odsłużenia stypendium,

b) nieobjęcia wyznaczonego mu stanowiska służbowego w ciągu 15 dni od daty powołania do służby,

c) zwolnienia na własną prośbę ze służby przed odsłużeniem pobranego stypendium,

d) wydalenia ze służby w drodze dyscyplinarnej lub utraty prawa do zajmowanego stanowiska w służbie państwowej przed ukończeniem wyznaczonego okresu służby.

4. Jeżeli stypendysta jest niepełnoletni we wszystkich powyżej wymienionych przypadkach do zwrotu pobranego stypendium obowiązana jest osoba, która podpisała oświadczenie.

5. Roczny termin zwrotu stypendium liczy się:

a) od daty utraty prawa do pobierania stypendium,

b) z końcem trzeciego miesiąca od daty ukończenia studiów i niezgłoszenia się do pracy lub nieobjęcia wyznaczonego stanowiska służbowego,

c) od daty rezygnacji ze służby, wydalenia ze służby w drodze dyscyplinarnej, niedotrzymania terminu wyznaczonego dla odsłużenia lub utraty prawa do zajmowanego stanowiska w służbie państwowej.

§ 12. W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może zwolnić stypendystę od obowiązku zwrotu stypendium w całości lub w części lub wyrazić zgodę na rozłożenie spłaty długu stypendialnego na dłuższy okres niż roczny.

§ 13. 1. Sumy przydzielone stypendystom przekazywane będą rektorom właściwych zakładów naukowych w ratach miesięcznych, płatnych z góry, za pośrednictwem Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych bądź podległych mu urzędów, zakładów i instytucyj.

2. Odbiór rat stypendialnych stypendyści kwitują w listach płatniczych.

3. Zakład naukowy winien pokwitowane listy płatnicze oraz ewentualnie nie wypłacone kwoty zwrócić najpóźniej w 15-tym dniu po otrzymaniu — Ministerstwu Rolnictwa i Reform Rolnych bądź urzędowi, zakładowi, instytucji, za pośrednictwem których otrzymał sumy stypendialne.

§ 14. 1. Zakłady naukowe powinny sprawdzać, czy stypendyści nie utracili uprawnień do pobierania stypendium, a w razie stwierdzenia ich utraty, wstrzymać dalszą wypłatę stypendium i niezwłocznie zawiadomić o tym Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych.

2. W ten sam sposób winny postępować zakłady naukowe w przypadkach, gdyby stypendysta po dojściu do pełnoletności nie podpisał przepisanego oświadczenia.

3. Ponadto zakłady naukowe winny powiadamiać Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych o ukończeniu studiów przez stypendystę.

§ 15. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych określi tryb postępowania w sprawach, dotyczących przyznawania wypłaty stypendiów, ewidencji stypendiów, kontroli wypłacanych stypendiów, zasad odbywania przepisanych praktyk oraz ustali wzór przepisanych oświadczeń.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Bolesław Podedworny
Minister Oświaty: Czesław Wycech

572.

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO

z dnia 12 października 1946 r.

o wewnętrznym oświetlaniu domów.

Na podstawie art. 1 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 21 sierpnia 1944 r. o trybie powołania władz administracji ogólnej I i II instancji

(Dz. U. R. P. Nr 2, poz. 81) i art. 108 p. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 555 z r. 1936) oraz za zgodą Wydziału Wojewódzkiego zarządzam co następuje:

§ 1.

Wnętrze bram, korytarzy, wejścia do klatek schodowych i ustępów ogólnych oraz klatki schodowe i ustępy ogólne we wszystkich domach na obszarze miast: Bytomia, Chorzowa, Gliwic, Katowic, Sosnowca i Zabrza powinny być od zmroku do czasu zamknięcia bram, ustalonego obowiązującymi przepisami, w należyty sposób oświetlone. Korytarze, klatki schodowe i ustępy ogólne, nie posiadające bezpośredniego oświetlenia dziennego powinny być również oświetlone przez cały pozostały czas otwarcia bram.

§ 2.

Za należyte oświetlanie uważa się:

1. W domach, posiadających instalację elektryczną:

a) oświetlenie wnętrza wszystkich bram w danym domu za pomocą lampki elektrycznej umieszczonej u góry w pośrodku wnętrza o sile conajmniej 25 świec. Nad listą lokatorów, o ile lista ta jest umieszczona w miejscu nieposiadającym oświetlenia, dostatecznego do jej łatwego odczytywania, winna być umieszczona lampka o sile conajmniej 10 świec.

b) oświetlanie wszystkich korytarzy w danym domu prowadzących do mieszkań, względnie pojedyńczych pokojów lampkami elektrycznymi o sile 16 świec po 1 lampce na każde 6 metr. korytarza.

c) oświetlenie wejść do ustępów ogólnych oraz wejść do klatek schodowych, z wyjątkiem wejść do klatek wychodzących na bramy lampkami elektrycznymi, umieszczonymi u góry, pośrodku wejścia o sile 5 świec.

d) oświetlenie klatek schodowych na każdym piętrze lampkami elektrycznymi o sile 25 świec,

e) oświetlenie wnętrza ustępów ogólnych lampką elektryczną o sile conajmniej 16 świec.

2. w domach, posiadających instalację gazową — oświetlenie według zasad wskazanych w pkt. 1 za pomocą urządzeń gazowych o sile światła, odpowiadającej normom, ustalonym dla domów posiadających instalacje elektryczne,

3. w domach nieposiadających instalacyj elektrycznych lub gazowych — oświetlenie według zasad wskazanych w pkt. 1 za pomocą lamp naftowych lub innych o sile światła, odpowiadającej normom, ustalonym dla domów posiadających instalacje elektryczne.

§ 3.

Zejścia do piwnic, suteryn i podziemi prowadzące bezpośrednio z klatek schodowych, o ile nie są stale zamknięte, powinny być od zmroku do wschodu słońca oświetlone umieszczoną na zewnątrz lampką o sile conajmniej 5 świec.

§ 4.

Obowiązek przestrzegania przepisów, podanych w poprzednich paragrafach, ciążą na właścicielu wzgl. dzierżawcy domu oraz dozorcy domowym.

Przepisy zawarte w niniejszym rozporządzeniu, nie dotyczą domów, zamieszkałych w całości i wyłącznie przez właściciela lub jednego lokatora.

§ 5.

Przekroczenie niniejszego rozporządzenia podlega karze grzywny do 5000 złotych, lub karze aresztu do 14 dni, albo obu tym karom łącznie.

§ 6.

Do orzekania w sprawach o przekroczenia przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, powołane są powiatowe władze administracji ogólnej przy zastosowaniu postanowień rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 365).

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na obszarze miast wymienionych w § 1 z dniem 1 marca 1947 r.

Wojewoda:
w/z (—) Płk. Ziętek, Wicewojewoda.

573.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEJ KOMISJI do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw

z dnia 6. listopada 1946 r.

Na zasadzie § 14 ust. 1. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11. IV. 1946 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 114) na wniosek Ministra Przemysłu zarządzam wyłączenie niżej wymienionych przedsiębiorstw przechodzących na własność Państwa na zasadzie ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 17) spod właściwości Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Katowicach.

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot działania	Właściciele
1	2	3	4
1	Towarzystwo Zakładów Przędzalni Bawełny, Tkalni i Blacharni „Zawiercie“ Spółka Akcyjna Zawiercie	Przędzalnia i tkalnia bawełny oraz sztucznych włókien	jak rubr. 2
2	Zakłady Przemysłu Włókienniczego C. G. Schön, Spółka Akcyjna Sosnowiec	Przędzalnia wełny czesankowej	jak rubr. 2
3	Spółka Akcyjna Przemysłu Włókienniczego H. Dietel, Sosnowiec	Przędzalnia wełny czesankowej	jak rubr. 2
4	Zakłady Przemysłowe Włókiennicze „Lenko“ Spółka Akcyjna, Bielsko	Przędzalnia i tkalnia lnu, juty, konopi, papieru, fabryka szpagatu, tkalnia brezentów, tkalnia pasów, taśm, węży, fabryka ceraty, linoleum i sztucznej skóry, farbiarnia i impregnacja	jak rubr. 2
5	„Unia“ Spółka Akcyjna Przemysłu Jutowo-Lnianego, Bielsko	Przędzalnia i tkalnia juty, lnu i konopi	jak rubr. 2
6	Zakłady Przemysłu Lnianego „Wilanowice“, Wilanowice k/Bielska	Tkalnia wyrobów lnianych	K. Krzyżanowski

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot działania	Właściciele
1	2	3	4
7	Wytwórnia Maszyn inż. J. Banachiewicz i Spółka Akcyjna, Zawiercie	Przemysł żelazo-przetwórczy	jak rubr. 2
8	Walcownia Metali Spółka Akcyjna, Dziedzice	Walcownia i odlewnia metali	jak rubr. 2
9	Polskie Zakłady Babcock - Zieleniewski, Spółka Akcyjna, Sosnowiec	Fabryka kotłów parowych wodnorurkowych i lokomotywowych, konstrukcyj żelaznych i wszelkich aparatów dla kotłowni	jak rubr. 2
10	H. Koetz. Nast. Spółka Akcyjna „Fabryka Maszyn i Kotłów Parowych", Katowice	Fabryka kotłów parowych, walców drogowych, motorowych, i parowych, konstrukcji żelaznych obrotnic, przesuwnic, dźwigów, odlewów żeliwnych	jak rubr. 2
11	Oberschlesische Kesselwerke B. Meyer, Gesellschaft mit beschränkter Haftung, Gliwice	Urządzenia dźwigowe i transportowe	jak rubr. 2
12	„MOJ", Fabryka Maszyn i Odlewnia Żelaza i Metali, Katowice	Produkcja wiertarek, wentylatorów i silników	inż. Gustaw Rożycki
13	M. Łempicki, Spółka Akcyjna, Przedsiębiorstwo Górnicze Wiertnicze i Hydrotechniczne, Sosnowiec	Wiertnictwo górnicze i hydrotechniczne	jak rubr. 2
14	„Pik", Przedsiębiorstwo Instalacyj Kopialnianych, Spółka z ogr. odpow., Sosnowiec	Budowa urządzeń skipowych i płóczek	jak rubr. 2
15	Ing. Stephan Schlenck et Co., Dąbrowa Górnicza	Warsztaty Elektrotechniczne	Inż. Stephan Schlenck
16	Towarzystwo Eksploatacji Piasku „Tep" Spółka Akcyjna, Sosnowiec	Eksploatacja terenów piaskowych	jak rubr. 2
17	Sandbahngesellschaft der Gräflich von Ballerstremschen und A. Borsigschen Steinkohlenwerke. Pyskowice	Wydobywanie piasku i zaopatrywanie kopalń	Dr. Mikołaj Ballerstrem i Borsig Kokswerke A. G.
18	Vereinigte Holzindustrie Aktiengesellschaft, Gliwice	Przeróbka drzewa	jak rubr. 2
19	Piotrowicka Fabryka Maszyn, Spółka Akcyjna, Piotrowice Śląskie	Produkcja taśmowych transporterów urządzeń dla sortowania, wózków zapychaczów, rur podsadzkowych i stempli stalowych	jak rubr. 2
20	„Rapid" Zakłady Przemysłowe, Katowice	Produkcja wierteł górniczych, koronek, wrębów, raczków, łuków do stropów kopalń, kul do młynów kruszących	jak rubr. 2
21	Śląska Fabryka Maszyn „Montana" Spółka z ograniczoną odpow. Katowice	Produkcja wózków kopalnianych i wentylatorów	jak rubr. 2
22	Towarzystwo Fabryk Portland-Cementu „Wysoka", Spółka Akcyjna, Wysoka	Fabryka cementu	jak rubr. 2
23	„OTA" Fabryka Obuwia Spółka Akcyjna, Odmęt	Fabryka obuwia	jak rubr. 2
24	Goleszowska Fabryka Porland-Cementu Spółka Akcyjna, Goleszów	Fabryka cementu oraz wapienniki	jak rubr. 2
25	Giesche Fabryka Porcelany, Spółka Akcyjna, Bogucice-Katowice	Wyrób porcelany stołowej, elektrotechnicznej i technicznej	jak rubr. 2

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot działania	Właściciele
1	2	3	4
26	Schlesische Portland-Zement-Industrie-Aktiengesellschaft, Opole	Produkcja cementu portlandzkiego	jak rubr. 2
27	Portland-Zement- und Kalkwerke-Aktiengesellschaft, Opole	Produkcja cementu portlandzkiego	jak rubr. 2
28	Glashütte Hermanstahl, Gesellschaft mit beschränkter Haftung, Hermanstahl-Murów	Huta szkła taftowego	jak rubr. 2
29	Deutsche Ton- et Steinzeug-Werke-Aktiengesellschaft, Ziembice	Produkcja kamionki kanalizacyjnej i sanitarnej	jak rubr. 2
30	Spółka Akcyjna Przemysłu Elektrycznego Czechowice, Czechowice	Produkcja sprzętu instalacyjno-elektrotechnicznego	jak rubr. 2
31	Fabryka Kabli Clement Zahn, Spółka z ograniczoną odpow., Dziedzice	Wyrób drutów przewodowych i kabli	jak rubr. 2
32	Georg Schwabe Fabryka Maszyn i Odlewnia Żelaza, Bielsko	Produkcja motorów elektrycznych krosien i maszyn do szycia	Georg Schwabe. Kurt Schwabe
33	Fabryka Kabli i Drutu Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, Będzin	Produkcja przewodów elektrycznych i drutu	jak rubr. 2
34	S. W. Niemojewski, Fabryka Papieru i Tektury, Spółka Akcyjna,	Wyrób papieru i tektury	jak rubr. 2
35	Górnośląska Fabryka Celulozy i papieru Spółka Akcyjna Czułów	Fabryka celulozy i papieru	jak rubr. 2
36	Kluczewska Fabryka Celulozy i Papieru, Spółka Akcyjna, Klucze k/Olkusza	Wyrób celulozy, papieru i zeszytów	jak rubr. 2
37	Fabryka Miazgi Drzewnej i Tektur „Kostuchna", Spółka z ograniczoną odpow., Kostuchna	Fabryka drzewnika i tektury	jak rubr. 2
38	„Thonet-Mundus", Polskie Fabryki Mebli Giętych, Spółka Akcyjna, Bielsko	Fabryka mebli giętych	jak rubr. 2
39	„Brown-Boveri" et Co., Spółka Akcyjna, Katowice	Budowa sieci napowietrznych	jak rubr. 2
40	„Lignosa" Spółka Akcyjna, Katowice	Produkcji mieszanki bakelitowej	jak rubr. 2
41	Siemens-Schuckertwerke - Aktiengesellschaft Berlin, Oddziały w Katowicach i w Chorzowie	Produkcja i naprawa maszyn i aparatów elektrycznych	jak rubr. 2

Powyższe przedsiębiorstwa przekazuję do postępowania w trybie § 30 cytowanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów.

Przewodniczący
Głównej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw:
(—) Dr. L. Kurowski, Podsekretarz Stanu.

574.

ZARZĄDZENIE
PRZEWODNICZĄCEGO WOJEWÓDZKIEJ KOMISJI do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Katowicach

z dnia 26 listopada 1946 r.

Na zasadzie § 24 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1946 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 17 poz. 114) zarządzam ogłoszenie **szóstego wykazu** przedsiębiorstw przechodzących na zasadzie art. 2 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. Dz. U. R. P. nr. 3 poz. 17 na własność Państwa.

Powyższe przedsiębiorstwa przechodzą na własność Państwa w całości wraz z nieruchomym i ruchomym majątkiem i wszelkimi prawami.

Niedokładności w określaniu nazwy lub przedmiotu przedsiębiorstw, wymienionych w wykazie nie mają znaczenia jeżeli z całości ogłoszenia wynika o jakie przedsiębiorstwo chodzi:

Związki samorządowe, międzykomunalne, spółdzielnie albo związki spółdzielni mogą zgłosić do Wojewódzkiej Komisji w Katowicach do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw swoje prawa do przedsiębiorstw objętych wykazem a właściciele przedsiębiorstw mogą ponadto zgłosić zarzuty, że przedsiębiorstwo nie przechodzi albo nie podlega przejęciu na własność Państwa.

W imieniu związków samorządu terytorialnego i związków międzykomunalnych, oraz wszelkich innych instytucyj, które w związku z wojną rozpoczętą w dniu 1 września 1939 r. zostały rozwiązane lub utraciły faktyczną możność działania, mogą zgłaszać ich prawa wojewódzkie rady narodowe lub urzędy wojewódzkie.

Prawa lub zarzuty winny być zgłoszone w Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Katowicach w 30-dniowym terminie od daty ogłoszenia wykazu i poparte w miarę potrzeby dowodami.

Uprawnienia przysługujące na podstawie wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1946 r. właścicielowi przedsiębiorstwa, przysługują w razie jego nieobecności krewnym w linii prostej (zstępnym i wstępnym, również dzieciom nieślubnym), rodzeństwu, małżonkowi, tudzież osobom, sprawującym zarząd przedsiębiorstwa nieobecnego właściciela.

Katowice, dnia 26 listopada 1946 r.

Przewodniczący Wojewódzkiej Komisji
Dr F. Jarosz.

Wykaz Nr 6.

Załącznik do Zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji z dnia 26 11. 1946 r.

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot	Właściciele
1	Fabryka kosmetyczna „Kosma", Nowy Rynek Nr 3, Mysłowice	Artykuły kosmetyczne	nieustalono
2	Parowa Pralnia, Chemiczne czyszczenie „Hero", Helmut Rozenberger, Sosnowiec, ul. Sielecka 37	Pranie chemiczne i czyszczenie	Helmut Rozenberger
3	Pralnia Chemiczna i Farbiarnia „Czerny", Chorzów II, ul. Krzyżowa 15—17, oraz filie: Chorzów II, ul. Bytomska 9, „ II, ul. 3-go Maja 3, „ III, ul. Siemianowicka 53, „ -Batory, ul. Kościelna 9, Siemianowice, ul. Bytomska 9, Kat.-Załęże, ul. Wojciechowskiego 47, Katowice, Rynek I, „ ul. Plebiscytowa 10, „ ul. Pierackeigo 3, Żory, ul. Szeptyckiego 11, Brzezinka, ul. Oświęcimska 7, Nowa Wieś, ul. Sienkiewicza 1.	Pranie chemiczne i farbowanie	Władysław Krauze
4	Pralnia Chemiczna i Farbiarnia „Fröhlich", Rybnik, Raciborska Nr 7	pranie i farbowanie	Fröhlich
5	Pralnia Chemiczna i Farbiarnia „K. Schnür", Chorzów, ul. Redena Nr 4, oraz filie: Chorzów, ul. Wolności 22, Siemianowice, ul. Bytomska 16, Świętochłowice, ul. Bytomska 6, Nowa Wieś, ul. Sienkiewicza 7,	pranie i farbowanie	Sk. Schür
6	Zjednoczone Zakłady Pralń, Otto Weigman, Katowice, Francuska 10 oraz filie: Szopienice, ul. Oświęcimska 2, Lubliniec, ul. Mickiewicza 4, Nowy-Bytom, ul. Niedurnego 50, Tarnowskie-Góry, ul. Krakowska 12	pranie chemiczne i farbowanie	Otto Weigman
7	Zakład Stolarski, E. Feld, Katowice-Ligota, ul. Załęzka 13	stolarnia budowlana	Józef Feld
8	Zakład Stolarski, Witik Paweł, Lubliniec, ul. Korfantego 3	wyrób mebli	Witik Paweł
9	Zakład Stolarski, Matuszek, Katowice, ul. Jagiellońska 13	Wytwórnia mebli i stolarka budowlana	Matuszek
10	Zakład Stolarski, Furman, Katowice, ul. Andrzeja 10a	Stolarka budowlana	Furmann

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot	Właściciele
11	Zakład Stolarski, W. Wodisch, Katowice, ul. Andrzeja 3	Stolarka budowlana	W. Wodisch
12	Zakład Stolarski, Steuer, Katowice, ul. Kilińskiego 22	Wytwórnia mebli i stolarka budowlana	Steuer
13	Zakład Stolarski, Mysłowice, Głowackiego 2	Stolarka budowlana	nieustalono
14	Zakład Wyrobów Drzewnych H. G. Möller, Zawiercie, ul. Górnośląska Nr 53	Karoserie samochodowe i stolarka budowlana	H. G. Möller
15	Baildon Silesia-Stahl GmbH., Katowice, ul. Pierackiego 6	Biuro sprzedaży Vereinigte Oberschlesische Hüttenwerke A. G. i huty Baildon	
16	Hurtownia Pierza „Sodzawica", Sosnowiec, ul. Modrzejowska 18	czyszczenie pierza i puchu	Willi Sodzawica
17	Zakład Stolarski, Fesser, Katowice, ul. Wojciechowskiego 44	wytwornia mebli i urządzeń biurowych	Fesser
18	„Kamieniołomy" Blachówka Sp. z o. o., pow. Tarnowskie Góry	wydobywanie dolomitu	Vereinigte Oberschlesische Hüttenwerke Aktiengesellschaft w Gliwicach
19	Benzburger Möbelfabrik Inh. Franz Wagner, Będzin, ul. Modrzejowska Nr 78	fabryka mebli i skrzynek	Franz Wagner

575.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr. BG. K 1/b/46. Katowice, dnia 14 listopada 1946 r.

OKÓLNIK Nr 417/46

w sprawie rozliczania nakładów pieniężnych (zaliczki, dotacje, subwencje i t. d.), uregulowania wszelkich zobowiązań z roku gospodarczego 1946 oraz nadzoru służbowego w kierunku instrukcyjno-wychowawczym i zapobiegawczym.

W związku z kończącym się okresem budżetowym, który dla bieżącego okresu gospodarczego zakreślony został na dzień 31. XII. 1946 r. przypominam obowiązek:

1) rozliczenia po myśli obowiązujących w tym kierunku przepisów *w nieprzekraczalnym terminie do dnia 15. grudnia br.* wszelkich nakładów pieniężnych, otrzymanych z funduszów Skarbu Państwa (zaliczki, dotacje, subwencje i t. p.),

2) uregulowania wszelkich prawnie, czyli zgodnie z obowiązującymi przepisami zaciągniętych w bieżącym okresie budżetowym zobowiązań (czynsz dzierżawny za wynajęte lokale, opłata za wodę, opał, światło i t. p. oraz rachunki z tytułu dostaw, wykonanych robót i t. p.), — *bezwarunkowo do 9. 12. bieżącego okresu budżetowego,*

3) *przedłożenia władzy przełożonej (Urzędowi Wojewódzkiemu najpóźniej do dnia 30. listopada 1946 r.* nieuregulowanych zobowiązań wszelkich tytułów, których władze I instancji nie będą w możności uregulować z braku pokrycia udzielonymi im nakładami pieniężnymi.

Zaznaczam przy tym, że

a) w razie stwierdzenia, iż na pokrycie przedłożonych Urzędowi Wojewódzkiemu takich zobowiązań były wystarczające nakłady pieniężne, które mimo to w końcu roku gospodarczego zwrócone zostały na wznowienie kredytu lub dopiero po upływie roku gospodarczego zwrócono je na dochód Ogólnego Zarządu Skarbowego — w odniesieniu do winnych dopuszczenia do takiego stanu zmuszony byłbym wyciągnąć jaknajdalej idące konsekwencje służbowe,

b) zasadniczo regulowanie rachunków względnie zobowiązań pochodzących z ubiegłego okresu budżetowego jest niedopuszczalne, dlatego dopilnować należy by wszelkie zaciągnięte zobowiązania uregulowane zostały z nakładów pieniężnych tego okresu budżetowego, w którym zaistniały,

4) wszyscy referenci tutejszego Urzędu Wojewódzkiego dopilnują, by:

a) wszelkie rozliczenia funduszów wydanych ze Skarbu Państwa na zaliczki, dotacje, subwencje i t. d. rozliczone zostały w terminie zakreślonym,

b) wszelkie rachunki i zobowiązania Skarbu Państwa, które wpłyną do tutejszego Urzędu Wojewódzkiego do dnia 20. XII. 1946 r. zostały sprawdzone zgodnie z wymogami obowiązujących przepisów oraz zrealizowane.
Zlecenia wypłat z tyt. wyrównania tych rachunków należy wypracować do poszczególnych Kas Urzędów Skarbowych najpóźniej do *dnia 20 grudnia br.*, a do P. K. O. i Narodowego Banku Polskiego *najpóźniej do dnia 30 grudnia br.*

Przy tej sposobności zmuszony jestem poruszyć również kwestię dyscypliny pracy. Otóż stwierdziłem niejednokrotnie dowodnie, że zarządzenia moje zwłaszcza w sprawach wyżej omawianych i innych natury gospodarczej, a mianowicie:

1) Nr. BG. I/10/45 z 30. IX. 1945 r. okólnik Nr. 232/45 w sprawie sposobu prowadzenia rachunków bieżących w Starostwach, miastach wydzielonych i Wojewódzkich Zakładach Humanitarnych *ogłoszony w Śl.-Dąbr. Dzienniku Wojewódzkim Nr 29 z 10. XI. 1945 r. poz. 384,*

2) Nr. BG. I. 3/10/45 z 1. X. 1945 r. w sprawie terminowego rozliczenia zaliczek *ogłoszone w Śl.-Dąbr. Dzienniku Wojewódzkim Nr 29 z 10. XI. 45 r. poz. 386,*

3) Nr. BG. I-10/45 z 1. X. 45 r. w sprawie dysponowania kredytami i dokonywania wypłat, *ogłoszone w Śl.-Dąbr. Dzienniku Wojewódzkim Nr. 29 z 10. XI. 1945 r. poz. 387,*

4) Nr. BG. I-10/46 z 9. III. 1946 r. w sprawie sporządzania wykazów niewyliczonych zaliczek, oraz wykazów nieuregulowanych zobowiązań,

5) Nr. BG. I-10/46 z 29. VII. 46 r. w sprawie terminowego nadsyłania rozliczeń z udzielonych zaliczek,

6) Nr. BG. IV-79/46 z 20. XII. 45 r. w sprawie założenia i prowadzenia ksiąg inwentarzowych *ogłoszone w Śl.-Dąbr. Dzienniku Wojewódzkim Nr. 3 z 31. I. 46 r. poz. 52,*

7) Nr. Og. V/2-1845 z 23. III. 45 r. okólnik Nr. 10 w sprawie techniki wydawania z magazynu materiałów i przyborów pisarskich oraz zasad oszczędnego zużytkowania tychże, *ogłoszone w Śl.-Dąbr. Dzienniku Wojewódzkim Nr. 8 z 21. III. 46 r. poz. 113,*

8) Nr. BG. K-3-d z 6. VIII. 45 r. okólnik Nr. 184/45 w sprawie gospodarowania przyborami biurowymi *ogłoszone w Śl.-Dąbr. Dzienniku Wojewódzkim Nr. 8 z 21. III. 46 r. poz. 114,*

9) Nr. BG. IV-74-46 z 29. IV. 46 r. w sprawie zakupów na wolnym rynku, *ogłoszone w Śl.-Dąbr. Dzienniku Wojewódzkim Nr. 3 z 31. I. 46 r. poz. 51 i Nr. 15 z 31. V. 46 r. poz. 261,*

10) Nr. BG. V/2 — 24536 z 24. V. 1946 r. zarządzenie Nr 52 oraz Nr. BG. IV — 74/76 z 27. VIII. 1946 r. w sprawie zamówienia na wszelkiego rodzaju dostawy materiałów biurowych, przyborów pisarskich, druków, pieczątek, oraz na wykonanie drobnych napraw i remontów,

jak się okazało w ciągu bieżącego roku gospodarczego nie były ściśle punktualnie i sumiennie wykonywane, wskutek czego obowiązujący szczególnie w chwili obecnej nakaz oszczędnej gospodarki pieniężnej i materiałowej oraz nakaz usprawnienia każdej komórki administr. w aparacie państwowym mijał się z celem. Fakt ten był najpoważniejszym powodem ciągłego zakłócenia biegu czynności administracyjno-gospodarczych i rachunkowo-kasowych, co stwarzało różnego rodzaju niedomagania w urzędowaniu, a nawet w niektórych przypadkach było powodem marnotrawstwa mienia państwowego.

Wychodząc z założenia, że kardynalnym warunkiem sprawnego, prawidłowego i punktualnego biegu omawianych czynności jest poczucie obywatelskie staranność i sumienność w spełnianiu przyjętych na siebie obowiązków służbowych polecam wszystkim Ob. Ob. Naczelnikom Wydziałów tut. Urzędu Wojewódzkiego oraz Starostom powiatowym i Grodzkim, Dyrektorom Zakładów Wojewódzkich i Kierownikom Urzędów mi podległych wykonywać stały nadzór służbowy nad czynnościami prowadzonymi przez personel bezpośredni Ob. Ob podległy zwracając baczną i szczególną uwagę na jego wartość służbową i to zarówno pod względem fachowym jak i intelektualnym.

Nadzór taki, jako jeden z podstawowych obowiązków Kierownictwa iść winien w kierunku *instrukcyjno-wychowawczym i zapobiegawczym dla należytego* wykorzystania go, jako czynnika poprawy względnie postępu w stosunku do istniejącego stanu rzeczy. Należy stale i konsekwentnie wymagać wiedzy fachowej doprowadzając do takiego ideału, by pracownik *zatrzymany w służbie państwowej* był zdolny z własnego impulsu, z własnej woli, bez niczyjej kontroli i nacisku dać z siebie te wartości, jakich z chwilą powierzenia mu obowiązków służbowych nakładał na niego obowiązek ważności powierzonych mu funkcji mającej na celu przede wszystkim dobro ogółu, a tym samym dobro Państwa.

Wierzę niewątpliwie, że im bardziej zrozumiałe, energiczne i konsekwentne zajmą Obywatele stanowisko do obowiązków, jakie wyżej przypominam, tym stwierdzone skutki wszelkich niedomagań w urzędowaniu szybciej przeminą. Co zatym idzie nie będą nadal powodem bezproduktywnego zużywania energii czynnika kierującego na zwalczanie niedbalstwa, a nawet ignorancji, jak się to dotąd dzieje, lecz przeciwnie energia taka, jako czynnik niezmiernie w chwili obecnej dla dobra Państwa pożądany, obrócona być może i powinna na cele właściwe, czyli w interesie dobra Państwa istotnie pożyteczne i wskazane.

Treść powyższego zarządzenia polecam bezzwłocznie podać do wiadomości wszystkim pracownikom Wydziału, Starostwa, Urzędu, Zakładu na specjalnie w tym celu zwołanej sesji, po czym po spisaniu protokołu z takiej sesji, który zawierać winien również i nazwiska obecnych — złożyć je do zbioru pism normatywnych. Nieobecni w danym dniu zaznajomią się z treścią omawianego zarządzenia dodatkowo co potwierdzić winni na wspomnianym wyżej protokole.

Wojewoda
w/z (—) Płk. Ziętek, Wicewojewoda

576.

MINISTERSTWO KOMUNIKACJI
Departament Handlowo-Taryfowy
Nr. III 1—42/34/46 Warszawa 25 września 1946 r.

PISMO OKÓLNE

W sprawie przejazdów w wagonach z miejscami numerowanymi.

Do
Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Gdańsku, Krakowie, Katowicach, Lublinie, Łodzi, Poznaniu, Cieszynie, Szczecinie, Warszawie i Wrocławiu.

Z dniem 7 października 1946 r. z wprowadzeniem zimowego rozkładu jazdy, kasuje się we wszystkich pociągach ruchu pasażerskiego wagony „dla delegowanych służbowo pracowników państwowych za miejscówkami“, a w zamian wprowadza się wagony z płatnymi miejscami numerowanymi. Przejazdy w tych wagonach regulują niżej podane przepisy.

Pociągi, w składzie których będą kursować wagony z miejscami numerowanymi, stacje początkowe i końcowe biegu tych wagonów oraz numery miejsc do siedzenia podane są w załączniku Nr 1 do niniejszego pisma. Wykaz tych pociągów oraz godziny sprzedaży miejscówek przez kasy Polskiego Biura Podróży „Orbis“ lub kolejowe, powinny być podane do wiadomości przez umieszczenie w miejscach widocznych i dostępnych dla publiczności odpowiednich obwieszczeń.

Do korzystania z wagonu z miejscami numerowanymi uprawnieni są wszyscy podróżni, posiadający oprócz biletu ważnego na przejazd, dodatkowy bilet na miejsce numerowane do siedzenia (miejscówkę) za opłatą podaną w taryfie wzór Nr 3.

Do czasu zaopatrzenia kas biletowych w miejscówki według załączonego wzoru Nr 3, kasy będą sprzedawały miejscówki używane dotychczas lub w braku tych będą wystawiały miejscówki na biletach blankietowych.

Opłaty te wynoszą:

w klasie I — 200 zł.
w klasie 2 — 150 zł.
w klasie 3 — 100 zł.

Dodatkowy bilet na miejsce numerowane (miejscówkę) można nabyć tylko łącznie z biletem na podstawie już posiadanego biletu w przeddzień wyjazdu w kasach Polskiego Biura Podróży „Orbis“, zaś w dniu wyjazdu w kolejowych kasach biletowych stacji wyjścia wagonu.

Jednocześnie Polskie Biuro Podróży „Orbis“ rezerwuje w każdym pociągu wychodzącym z Warszawy lub przychodzącym do Warszawy, w składzie którego kursują wagony z miejscami numerowanymi — 10 miejsc do dyspozycji Ministerstwa Komunikacji oraz 10 miejsc do dyspozycji DOKP, z siedziby której wagon z miejscami numerowanymi rozpoczyna swój bieg.

W przypadku niewykorzystania w przeddzień wyjazdu miejsc zarezerwowanych dla Ministerstwa Komunikacji lub DOKP miejsca te sprzedaje podróżnym na ogólnych zasadach kasa kolejowa w dniu wyjazdu pociągu lub konduktor wagonu z miejscami numerowanymi po zamknięciu sprzedaży przez kasy kolejowe.

Po zamknięciu kas Polskie Biuro Podróży „Orbis" przesyła stacji na każdy wagon z miejscami numerowanymi diagram (wykres), na którym powinny być oznaczone numery sprzedanych miejscówek oraz stacje docelowe w celu dalszej sprzedaży przez kolejową kasę biletową miejscówek jeszcze nie sprzedanych.

Kolejowa kasa biletowa po przeprowadzeniu adnotacji o sprzedanych miejscówkach doręcza diagram (wykres) konduktorowi najpóźniej na godzinę przed odejściem pociągu w składzie którego znajduje się wagon z miejscami numerowanymi. Konduktor zaś odnotowuje w diagramie miejsca sprzedane przez siebie w pociągu.

Na stacjach zmiany drużyny konduktorskiej, diagram oddaje się następnej drużynie. Na stacji krańcowej biegu wagonu z miejscami numerowanymi konduktor obowiązany jest wręczyć diagram kierownikowi pociągu w celu dołączenia go do raportu jazdy.

Podróżni rozpoczynający podróż ze stacji pośredniej biegu wagonu z miejscami numerowanymi, o ile są wolne miejsca mogą nabyć miejscówki u konduktora pociągu, który wypisuje bilet blankietowy na opłatę, umieszczając w nim datę, numer pociągu, numer zarezerwowanego miejsca, pobraną kwotę oraz kładzie swój podpis.

Posłom do Krajowej Rady Narodowej biletowe kasy Polskiego Biura Podróży „Orbis" i kolejowe kasy biletowe, wydają na podstawie legitymacji poselskiej miejscówki na blankietach biletów blankietowych typu ogólnego, umieszczając u góry napis „miejscówka" oraz wpisując Nr legitymacji poselskiej, datę i numer pociągu oraz numer zarezerwowanego miejsca w wagonie, skreślając jednocześnie w diagramie numer zarezerwowanego miejsca, a należność kredytują na rachunek Biura Prezydialnego Krajowej Rady Narodowej. Nad napisem „Bilet blankietowy" należy umieścić słowo „Kredytowany".

To samo czynią konduktorzy w pociągach na biletach blankietowych na dopłatę, wydając miejscówkę posłowi w przypadku, gdy poseł zaczyna podróż ze stacji pośredniej biegu wagonu.

Sprzedaż biletów numerowanych (miejscówek) na rachunek kredytowy stanowi odchylenie od § 1 tymczasowej instrukcji w sprawie sprzedaży biletów kolejowych przez P. B. P. „Orbis" zgodnie z § 1 wymienionej instrukcji prowizja od sum uzyskanych ze sprzedaży biletów numerowanych (miejscówek) P. B. P. „Orbis" nie należy się.

Wykaz kredytowanych należności kasy biletowe P. B. P. „Orbis" będą przedkładać przy sprawozdaniach miesięcznych do tych Dyrekcyj O. K. P. od których otrzymują bilety.

Dyrekcja O. K. P. prześlą wykazy kredytowanych należności sporządzanych tak przez kolejowe kasy biletowe, jak i przez kasy biletowe B. P. B. „Orbis" do Dyrekcji O. K. P. (Biuro Kontroli Rachunków) w Warszawie, które przedkładać je będzie centralnie do Biura Prezydialnego Krajowej Rady Narodowej — do zapłacenia.

Miejcówka jest ważna tylko łącznie z ważnym biletem na przejazd. Żadnych ulg przy nabywaniu płatnych miejscówek nie stosuje się. Osoba, posiadająca bezpłatny bilet na przejazd lub prawo do ulgi przejazdowej, może zająć miejsce w wagonie z miejscami numerowanymi po uiszczeniu normalnej opłaty za miejsce.

W razie przerwy w podróży uprawniony powinien przy wznawianiu podróży nabyć nową miejscówkę.

Miejscówka traci ważność w razie niewykorzystania jej w pociągu, na który została wykupiona.

Wagony z miejscami numerowanymi powinny być bezwarunkowo zaopatrzone wewnątrz w tabliczki z numerami miejsc, a nazewnątrz powinny posiadać obustronne tablice z napisem kolorem czerwonym w pierwszym wierszu „Wagon", w drugim wierszu „z miejscami numerowanymi", w trzecim wierszu „za dopłatą".

Do obsługi wagonów z miejscami numerowanymi wyznaczą Dyrekcje oddzielonych konduktorów rewizyjnych, którzy powinni być uprzednio wyszkoleni i zaopatrzeni w niniejsze rozporządzenie.

Konduktor obowiązany jest przy objęciu wagonu z miejscami numerowanymi na stacji postojowej składu pociągu zamknąć wagon na klucz i po podstawieniu na tory odjazdowe wpuszczać podróżnych przez jedne drzwi, sprawdzając jednocześnie bilety na przejazd i dowody uprawniające do zajęcia miejsc siedzących w wagonie.

W drodze konduktor uzupełnia diagram i czuwa, aby osoby wsiadające na stacjach pośrednich zajmowały właściwe miejsca.

Po wyprzedaniu wszystkich miejsc konduktor może wpuścić bez miejscówki na korytarz (jeśli wagon jest pulmanowski) najwyżej 20 osób za okazaniem delegacji służbowej, osoby te bez wykupienia miejscówek nie mają prawa do zajęcia miejsca siedzącego w przedziałach nawet w przypadku zwolnienia takich miejsc w drodze.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego zarządzenia tracą moc obowiązującą wszystkie wydane dodąd zarządzenia w sprawie przejazdów służbowych dla pracowników państwowych i P. K. P.

Jednocześnie tracą ważność wydane przez Ministerstwo Komunikacji i DOKP stałe miejscówki bezpłatne.

Dyrekcje w okresie pierwszych dwu miesięcy poddadzą szczegółowym badaniom podany wyżej porządek organizacji miejsc numerowanych i przedstawią najdalej do grudnia br. do M. K. odpowiednie wnioski.

Dyrektor Departamentu: Wyszkowski.

577.

STAROSTA POWIATOWY OLESKI

Nr. A. 11/1/46 Olesno, dnia 6 listopada 1946 r.

OGŁOSZENIE PUBLICZNE

w sprawie wpisu praw wodnych do księgi wodnej.

Na podstawie dekretu o zarządzie Ziem Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr. 51/45 poz. 295) weszła w życie z dniem 11 listopada 1945 r. na terenach Ziem Odzyskanych ustawa wodna z 19. 9. 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 574 z 1928 r.).

W myśl art. 45 tej ustawy, potrzebne jest zezwolenie Starostwa Powiatowego, na następujące rodzaje użytkowania wód publicznych:

1) do używania i zużywania oraz odprowadzania wody nadziemnie lub podziemnie, bezpośrednio lub pośrednio,
2) do odprowadzania wody i innych cieczy podziemnie lub nadziemnie, bezpośrednio lub pośrednio,
3) do istotnej zmiany łożyska lub brzegów wody płynącej,
4) do obniżania lub podnoszenia zwierciadła wody, zwłaszcza trwałego zbierania wody przez wstrzymywanie odpływu,
5) do budowy i istotnej zmiany urządzeń w szczególności mostów i kładek, tudzież zakładania nad wodą i w wodzie przewodów rurowych i kabli,
6) do budowy portów, przystani i dojazdowych kanałów żeglownych, o ile te ostatnie nie stanowią samoistnych dróg wodnych, albo też budowane są przez prywatne przedsiębiorstwo przy udziale lub bez udziału Państwa w kosztach,
7) do urządzania zakładów kapielowych, przeznaczonych do publicznego użytku,
8) do urządzania stałych przewozów.

Art. 253 tejże ustawy postanawia, że prawa użytkowania wód publicznych na podstawie zezwoleń udzielonych przed wejściem jej w życie wygasają po upływie pięciu lat od wejścia jej w życie, jeżeli przed tym nie wniesiono podania do Starostwa Powiatowego o wpisanie do księgi wodnej.

Wzywam więc wszystkich użytkowników wód publicznych do wnoszenia podań o udzielenie zezwolenia względnie zapisania do księgi wodnej.

Winni dopuszczenia się wykroczeń przeciw postanowieniom wyżej cytowanej ustawy będą karani według art. art. 241—249.

Starosta: (—) Jerzy Bartocha.

578.

STAROSTA POWIATOWY
w Prudniku

Nr. A-V-1/2/46 Prudnik, dnia 14 listopada 1946 r.

OGŁOSZENIE

w sprawie wpisu praw wodnych do księgi wodnej.

Dekretem z dnia 13. 11. 1945 r. o zarządzie Ziem Odzyskanych (Dz. Ust. R. P. Nr. 51 poz. 295) została wprowadzona w życie w dniu 27 listopada 1945 r. na terenie Ziem Odzyskanych ustawa wodna z dnia 19. 9. 1922 (Dz. Ust. R. P. Nr. 62, poz. 574 z roku 1928).

W związku z tym, działając na podstawie art. 253 ust. 2 i art. 229 ust. 1 wyżej powołanej ustawy, ostrzegam iż zgodnie z postanowieniami art. 253 ust. 1 po upływie 5-ciu lat od wejścia w życie tej ustawy, t. j. w dniu 27. 11. 1950 r. wygasają na terenie Ziem Odzyskanych prawa użytkowania wód płynących w jeden ze sposobów wymienionych w art. 45, które według art. 252 ustawy wodnej zostają utrzymane w mocy, o ile w wyżej zakreślonym czasokresie nie zostaną wniesione do miejscowo właściwych Starostw podania o wpisanie tych praw wodnych do księgi wodnej.

Wobec powyższego wzywam wszystkich właścicieli i posiadaczy zakładów wodnych (młyny wodne, tartaki wodne i t. p.) znajdujących się na terenie powiatu prudnickiego do jak najrychlejszego składania do tut. Starostwa należycie ostemplowanych podań o wpis praw wodnych do księgi wodnej.

Do podania należy dołączyć sporządzony w języku polskim operat hydrotechniczny w dwóch egzemplarzach. W wypadku, gdyby operat był tłumaczeniem oryginału niemieckiego, należy również przedłożyć ten oryginał.

Operat ten powinien być sporządzony przez fachowca tak, aby odpowiadał obowiązującym przepisom prawnym.

Równocześnie zawiadamiam, że operaty hydrotechniczne wykonują:

1) Krajowe Towarzystwo Melioracyjne — Warszawa, Chmielna 57,
2) Przedsiębiorstwo Melioracyjne Józef Majewski — Białystok, ul. Wiktoria 4/9,
3) „Hydrotrest“ Państwowe Przedsiębiorstwo robót wodno inżynierskich — Katowice, ul. Kochanowskiego 14/4,
4) Przedsiębiorstwo Hydrotechniczne i Instalacyjne inż. W. Sobolewski — Warszawa, ul. Wilcza 8/26,
5) Robotnicza Spółdzielnia Budownictwa Wodno-Melioracyjnego „Zespół“, Radom, ul. Żeromskiego 87,
6) Urząd Wodno-Melioracyjny w Koźlu — Koźle.

Dla państwowych zakładów wodnych operaty hydrotechniczne może sporządzać obok wyżej wymienionych przedsiębiorstw także Wydział Wodno-Melioracyjny Wojewódzkiego Urzędu Ziemskiego w Katowicach.

Starosta:
(—) Wł. Czechowicz.

579.

STAROSTA POWIATOWY KOZIELSKI
Nr. A. III. WM/5/1/-34/46

Koźle, dnia 11. listopada 1946 r.

OBWIESZCZENIE

o dokonywaniu wpisu praw użytkowania wody płynącej do Księgi Wodnej.

Na podstawie art. 253 ust. 2 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 574 z 1928 r.), rozciągającej swą moc obowiązującą na tereny Ziem Odzyskanych dekretem z dnia 13 listopada 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 295) o zarządzie Ziem Odzyskanych Starostwo Powiatowe Kozielskie podaje do publicznej wiadomości wszystkim użytkowcom wód płynących, zamieszkałym na terenie tut. powiatu, że wszelkie prawa użytkowania tychże, wyszczególnione w art. 45, które według art. 252 utrzymują się w mocy, wygasają z mocy samego prawa, jeżeli w ciągu lat 5-ciu od dnia ogłoszenia w/cyt. dekretu z dnia 13. 11. 1945 tj. od 27. 11. 1945 do 27. 11. 1950 r. nie zostaną zgłoszone w tut. Starostwie wraz z podaniem o wpisanie ich do księgi wodnej, oraz wymaganymi załącznikami w/g przepisów Rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 23 maja 1931 (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 551, sprostowanego obwieszczeniem tegoż Ministra z dnia 20 września 1931 r. Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 748).

Do praw, wpisanych do księgi hipotecznej (gruntowej) przepis art. 253 ustawy wodnej nie ma zastosowania.

Starosta Powiatowy:
(—) Fr. Ciupka.

580.

WYŻSZY URZĄD GÓRNICZY W KATOWICACH

Katowice, dnia 15 listopada 1946 r.

OGŁOSZENIE.

w sprawie nadania świadectwa uprawniającego do wykonywania zawodu mierniczego górniczego.

Wyższy Urząd Górniczy w Katowicach wydał w dniu 15 listopada 1946 r. L. dz. 432/4565/46 na podstawie art. 310 prawa górniczego Obywatelowi Tadeuszowi Goebel, zamieszkałemu w Katowicach, ul. Żwirki i Wigury 12 m. 5, świadectwo uprawniające do wykonywania zawodu mierniczego górniczego.

Prezes: Inż. Ł. Głuszczak.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Ministerstwo Przemysłu Wydział Aktywizacji, Komisja Specjalna FIOPZO na Śląsk Opolski w Gliwicach, ul. Zygmunta Starego 11-a, o g ł a s z a

p r z e t a r g

na sprzedaż remanentów poniemieckich, jak:

Ramy motocyklowe 159 sztuk, kopyta żelazne 195 sztuk, smar do łożysk szybkoobrotowych puszki szt. 30, studnie głębinowe szt. 1 (nowa), zbiorniki do pieców kąpielowych szt. 7, piece suszarnie (techniczne) szt. 2, piecyki naftowe szt. 18, buty tatarakowe par 900, trzcina do tynkowania (wiązki) szt. 60, kreda szlamowana (beczki) szt. 7, pudełka tekturowe ca 5000 szt., drzwiczki do pieców szt. 185, armatura do pieców szt. 100, papier w belach szt. 9, kreda do pisania biała (skrzynki) szt. 16, ramy rowerowe zdekompletowane szt. 213, — kółka żelazne gr. 5 m/m ⌀ 29 m/m szt. 1000, — sprężyny do dzwonków rowerowych brutto kg 50, — sprzączki do butów, częściowo zardzewiałe brutto kg 50, — tektura papowa ca kg 11.000, — pralnie zdekompletowane szt. 2, — pastylki do konfitur szt. 28.000, — ciągniki zdekompletowane na szyny wąskotorowe f. JUNG szt. 2, — maszyny do szycia papieru z motorami szt. 2, — kotły na gaz drzewny szt. 108, — skrzynie poamunicyjne około szt. 600, — balony szklane w koszach szt. 70, — podkówki do butów par 12.500, — studzienki hydrantowe żeliwne szt. 110, — sprzączki czarne brutto kg 100, — sprzączki pocynkowane do pasków brutto kg 90, — guziki różne brutto kg 340, — uprząż konska różna kg 48, — pakunki gumowe różne szt. 2349, — beczki z olejem transformatorowym szt. 48, — worki różne papierowe i jutowe szt. 1000, — aparaty radiowe zdekompl. szt. około 100, — głośniki część dobrych, w skrzynkach, część zaś nienadających się do użytku szt. 800, oraz cały szereg artykułów i sprzętu z dziedziny metalowej, — chemicznej, elektrotechnicznej, — papierniczej, — graficznej, — rolniczej, farby i kleje, — materiał budowlany, — tekstylny, — części samochodowe, gaśnice i płyn do nich, — i t. p. — których wykaz znajduje się do wglądu w godzinach od 10-tej do 12-stej, każdego dnia w Delegaturze Ministerstwa Przemysłu, G l i w i c e, ul. Zygmunta Starego 11-a.

Wyżej wymienione artykuły znajdują się w magazynach F. I. O. P. Z. O. na terenie Śląska Opolskiego, i są do obejrzenia za uzyskaniem zezwolenia Delegatury Ministerstwa Przemysłu.

Oferty z podaniem zaoferowanych cen za towar bez opakowania loco skład, należy wraz z 2% wadium składać wzgl. przesłać do Delegatury Ministerstwa Przemysłu na Śląsk Opolski — Gliwice, ul. Zygmunta Starego 11-a do dwu tygodni od ukazania się niniejszego ogłoszenia w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Komisja Specjalna F. I. O. P. Z. O. zastrzega sobie prawo wolnego wyrobu oferenta oraz unieważnienia przetargu lub jego części bez podania powodów i ponoszenia jakichkolwiek odszkodowań.

Oferentom, którzy nie utrzymują się przy przetargu, wadium zostanie zwrócone. Oferty składać w kopertach zamkniętych, zalakowanych z jednym napisem: „oferta na . . . .“

Delegatura Ministerstwa Przemysłu
na Śląsk Opolski
Akcja Specjalna F. I. O. P. Z. O.
305 Gliwice, Zygmunta Starego 11-a.

ZAMKNIĘCIE DROGI.

Powiatowy Zarząd Drogowy w Bielsku podaje do wiadomości, że z powodu przebudowy *droga wojewódzka Bielsko—Dziedzice* na odcinku od km. 1.55 do km. 3.80, na terenie gmin Stare Bielsko i Komorowice, w okresie od 18 listopada do 20 grudnia 1946 r. zostanie

zamknięta dla wszelkiego ruchu kołowego.

Objazd w czasie przerwy w komunikacji odbywać się będzie drogami o twardej nawierzchni powiatu bielskiego, wojew. Krakowskiego przez Białą i Komorowice. P/54

V Ns. 369/46

W Y W O Ł A N I E.

K l a t Augustyn, kupiec z Katowic, ul. Francuska 20, postawił do tutejszego Sądu wniosek o sprostowanie postanowienia i wywołania z dnia 18. października 1946 r.:

że ujemnym skutkiem prawnym będzie, iż wierzyciel po zdeponowaniu należnej mu kwoty będzie mógł żądać swego zaspokojenia tylko ze zdeponowanej kwoty zamiast z gruntu i, że to prawo wygaśnie, jeżeli w przeciągu trzydziestu lat po wydaniu wyroku wykluczającego nie zgłosi się w urzędzie depozytowym. PAP/50

Katowice, dnia 5. listopada 1946.

SĄD GRODZKI.

OBWIESZCZENIE.

Do tut. rejestru małżeńskich praw majątkowych wpisano dnia 20. września 1946 r. pod I. b. 1482 odnośnie do małżonków kolejarz Stanisław L i n o w s k i i jego żona Wanda Stanisława dwojga imion Linowska z domu Zagrajska, oboje zamieszkali w Katowicach przy ulicy Słowackiego nr. 41/43:

Umową małżeńską z dnia 18 lutego 1946 r. wykluczono przysługujące mężowi prawo zarządu i użytkowania co do majątku wniesionego żony jak też i co do majątku mającego być przez nią nabytym w czasie trwania małżeństwa. PAP/51

SĄD GRODZKI w Katowicach.

IV Zg 242/46

O G Ł O S Z E N I E.

Na wniosek Marty P i e l o w e j z Piotrowic, ul. Nowa 17, wszczyna się postępowanie celem uznania za zmarłego męża wnioskodawczyni Alojzego Pielę, urodzonego 10 maja 1898 r. w Kamionce-Mikołowie, syna Józefa i Marii z domu Wróblewska, ostatnio zamieszkałego w Piotrowicach. — W roku 1940 został wymieniony przekazany przez niemiecki urząd pracy w Gesthacht przy Hamburgu, gdzie pracował w fabryce śrub. W roku 1944 otrzymała od męża ostatni list i od tego czasu brak o nim wiadomości. — Zaginionego wzywa się aby w terminie 3 miesięcy zgłosił się do tutejszego Sądu, gdyż w przeciwnym razie może być uznany za zmarłego. Wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, wzywa się aby w terminie powyższym doniosły o tym Sądowi. 288

SĄD GRODZKI w Mikołowie.

ZGUBIONE DOKUMENTY.

Unieważnia się zgubioną kartę ewidencyjną samochodu osobowego „Opel-Adam“ Nr. rejestr. A-71297, wystaw. przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice, na Państwowe Zjednoczenie Przemysłu Cukierniczego, Fabryka Czekolady i Cukierków „Delta“ w Cieszynie. 300

Unieważniamy zagubione dokumenty samochodowe na samochód osobowy marki „Fiat“ Nr. rejestr. A 67342, Nr. silnika 276768, Nr. podwozia 266393 zarejestrowany na Bytomskie Zjednoczenie Przem. Węgl. P/55

RED. I ADMIN.: Urz. Woj. Śl.-D., ul. Jagiellońska 25 I. p. red.-pok. 244, tel. 444 i 452, adm.-pok. 242, tel. 356. *ZA REDAKCJE: Dr Piotr Balowski.*

PRENUMERATA: Roczna 360,— zł, półroczna 180,— zł, kwartalna 90,— zł. Prenumerata powinna być opłacana najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Śląsko-Dąbrowskiego Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględniane tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. Cena numeru pojedynczego jest zależna od objętości numeru.

CENY OGŁOSZEŃ: Za 1 mm szpalty redakcyjnej szerok. 82 mm 10,— zł, druk borgis lub petyt. Tabelaryczne i cyfrowe za 1 mm szpalty 50% więcej. O zagubionych dokumentach za wyraz 5,— zł, najmniejsze ogłoszenie w tym dziale 80,— zł, wraz z egz. dowod. 100,— zł. Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu. Za terminowy druk ogłoszeń wydawnictwo nie odpowiada. Rękopisów nie zwraca się.

Wszelkie należności z tytułu prenumeraty i opłat za ogłoszenia uiszczać należy wyłącznie za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności Oddział w Katowicach na konto czekowe Nr III-4121. Do inkasa należności nikt nie jest upoważniony. **Cena 20,— zł.**

Tłoczono w Drukarni Państwowej Nr 1, (dawn. Drukarnia Urzędu Wojew. Śląsko-Dąbrowskiego). Katowice, Francuska 33, w podw., tel. 327-54

R 22907